प्रेरयति तद्वत्। ओजः बलं उशमानः कामयमानः दृढानि मेघरूपाणि औभ्नात् हतवान् वज्रेण भिन्नवान् पर्व्वतानां ककुभः शिखराणि महावृष्ट्या वज्रेण वा अभिनत् भिन्नान्यकरोत्। वृषाम इत्यादयः षण्मन्त्राः ऐन्द्रे सौमिके कर्म्मणि द्रष्टव्याः। तꣳ सध्रीचीरित्यस्य तु सौत्रामण्यामैन्द्रे पशावप्यस्ति विनियोगः। अतएव तत्र प्रतीकमाम्नातम्, तꣳ सध्रीचीरिति॥

अथ सप्तमीमाह। "आ नो अग्ने सुकेतुना। रयिं विश्वायुपोषसम्। मार्डीकं धेहि जीवसे" इति। हे अग्ने सुकेतुना शोभनेन ज्ञानेन युक्तस्त्वं विश्वायुपोषसं विश्वस्यायुषः पोषणे क्षमं रयिं धनं मार्डीकम् अतिशयेन सुखसाधनभूतं जीवसे अस्माकं जीवनाय आ धेहि सर्व्वतः सम्पादय॥

अथाष्टमीमाह। "त्वꣳ सोम महे भगम्। त्वं यून ऋतायते। दक्षं दधासि जीवसे" इति। हे सोम त्वं महे महते वृद्धाय भगं सौभाग्यं दधासि सम्पादयसि। तथा त्वम् ऋतायते यज्ञमिच्छते यूने यौवनोपेताय यजमानाय जीवसे जीवनार्थं दक्षं समर्थं धनं दधासि सम्पादयसि। एते उभे ऋचौ चातुर्मास्यन्तर्गतमहापितृयज्ञे आज्यभागयोः पुरोऽनुवाक्ये। तथा च सूत्रकार आह, जीववन्तावाज्यभागौ यजति आनो अग्ने सुकेतुना इति॥

अथ नवमीमाह। "रथं युञ्जते मरुतः शुभे सुगम्। शूरो न मित्रावरुणा गविष्टिषु [३]। रजाꣳसि चित्रा वि रचन्ति तन्यवः। दिवः सम्राजा पयसा न उक्षतम्" इति। मरुतो